

APRIL

VASTENACTIE

Onze examens waren net gedaan. Het was een koude dag en iedereen was gespannen omdat we later die dag ook nog ons rapport gingen krijgen. Voor de rapportuitreiking gingen we nog op uitstap in onze stad. We gingen kennismaken met een buurt die voor velen van ons niet zo bekend is: de Ridderbuurt. We gingen naar de kinderwerking van Fabota om een spel te spelen. Het was een bordspel met bootjes. Het spel was niet eerlijk en we leerden dat armoede ook niet eerlijk is. Armoede is hard en je kan er moeilijk aan ontsnappen. Gelukkig leerden we ook dat de buurtwerking van 't Lampeke heel erg haar best doet om armoede binnen Leuven tegen te gaan. We gingen daarna naar verschillende locaties waar de buurtwerking zich inzet, zoals een kindercrèche, een speelplein en een toekomstig nieuw en groot buurthuis, waar mensen terecht kunnen voor een maaltijd, een babbel, hulp bij het invullen van hun papierwerk...

- De leerlingen van 1E

EXCURSIE ANTWERPEN 4^{de}

Met het vierde jaar zijn we naar Antwerpen geweest, een uitstap voor het vak geschiedenis. We vertrokken in de ochtend met de trein naar Antwerpen. Na 50 minuutjes kwamen we al aan in Antwerpen. We hebben die dag kerken gezien en zelfs de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal van Antwerpen. We zijn ook naar het Rubenshuis geweest en naar het museum Plantin-Moretus. In het Rubenshuis hebben we kunstwerken van Rubens gezien en ook enkele kamers die vroeger bij het huis van Rubens hoorden. Het andere museum was een drukkerijmuseum. Daar hebben we oude drukpersen gezien en van alles over de drukkerij vroeger. Ik vond het wel echt een interessante uitstap. Het lijkt eerst een beetje saai allemaal, maar het is echt goed te doen. We mochten ook redelijk veel vrij rondlopen in Antwerpen, bijvoorbeeld in de middag of als we moesten wachten omdat we in twee groepen in een museum gingen. Zo zagen we ook nog eens een stukje van Antwerpen zelf. Het was een zeer geslaagde en interessante uitstap. Leerrijk, maar ook echt leuk.

- Elise Weygaerts (4H)

EXCURSIE BRUSSEL 4HW

Op 28 april zijn we op stap geweest met de klas humane wetenschappen van het 4e jaar.

's Ochtends namen we de trein naar Brussel, om dan de tram te pakken richting het FeliXartmuseum! We leerden de verschillende betekenissen kennen achter de abstracte kunstwerken van Felix De Boeck. De schilderijen van De Boeck vormen een soort van dagboek die aantonen hoe hij zich voelde bij het maken van deze schilderijen. Daarna bezochten we de boerderij waar hij woonde en werkte. Zijn schildersatelier bevond zich op de zolder met een prachtig uitzicht op zijn groene tuin en boomgaard. Om dit bezoekje af te sluiten gingen we zelf aan de slag om abstracte schilderijtjes te creëren (geïnspireerd door Felix De Boeck natuurlijk). Na deze kunstvolle voormiddag aten we onze boterhammen in de grasvelden van het FeliXartmuseum, onder de volle zon en met gezellige babbeltjes. Hierna was het tijd om de tram te nemen naar Brussel Centraal. We splitsten de klas in twee en stapten het Illusiemuseum binnen. Daar werden we vaak door onze zintuigen op het verkeerde been gezet. We hebben goed gelachen en super leuke foto's kunnen trekken, een fijn moment dus!

– Elsa Demaeght (4E)

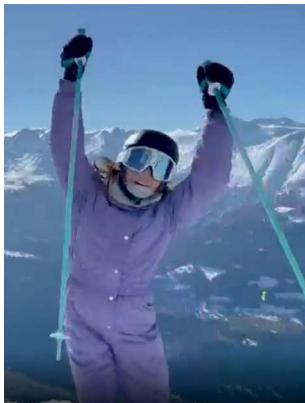
De 14de editie van onze skireis is voorbij. Toch enigzins onwennig om de draad na twee jaar weer op te pakken. De eerste dag zijn we nogal vroeg aangekomen in Fiesch, maar voor de rest verliep alles vlot. Voor 10u stond iedereen op de piste! Rudi vertelde bij de 28 beginners, met bijhorende gebaren, zijn klassieke verhaal van 'de koe'. De andere skigroepen werden heringedeeld. Je kon hier en daar toch de nervositeit bij de deelnemers voelen. Er werd uiteindelijk meer veranderd aan de originele groepen dan tijdens eerdere edities. Waarschijnlijk zitten corona en het niet altijd even nauwkeurig opgeven van het aantal skiweken hier voor iets tussen. 's Avonds was iedereen erg moe van de busreis en de eerste skidag. Het slapengaan ging hierdoor vlot. Na een tiental minuten waren alle deelnemers in dromenland.

Maandag de eerste les van de Zwitserse skischool. De Zwitserse monitoren waren, zoals wel vaker, onder de indruk van het skiniveau van onze leerlingen. Dit komt ongetwijfeld doordat we de maximale tijd proberen door te brengen op de piste. Elke avond beleefden we een fijne avondactiviteit met enthousiaste deelnemers. Doorheen de week was het weer wisselvallig en hebben we alle seizoenen beleefd, met op het einde van de week: 'Mist en teveel wind!' Hierdoor kon zelfs het skispiel niet doorgaan. Erg spijtig, want voor ons als begeleider, en ook voor de deelnemers, is dit een magisch moment waarop we hen meer verantwoordelijkheid geven en een beetje loslaten. Ze tonen ons tijdens het skispiel, in samengestelde groepen van beginner tot gevorderde, zonder begeleider, wat ze die week geleerd hebben. Dan maar een dorpsversie uit onze mouw geschud. Helaas niet met diezelfde magie. De laatste dag evolueerde het weer nog verder in ons nadeel en waren er slechts enkele kleinere liften open, met weinig skiën tot gevolg. Spijtig om een fantastische week op deze manier te moeten afsluiten.

Zondag zijn wij om 8u30 aangekomen op parking Bodart. Allemaal erg moe van een intense ervaring. Het stemt ons elke keer opnieuw gelukkig om te zien hoe de deelnemers deze reis beleven. We hebben samen genoten van de prachtige omgeving, het vele skiën, de sneeuw, de zon (of niet), toffe avondactiviteiten, een enthousiaste groep deelnemers en nog zoveel meer. Hopelijk vond iedereen het super! Via deze weg willen wij volgende personen nogmaals bedanken: de deelnemers, de ouders, alle mensen die mee geholpen hebben aan de organisatie van de reis, de wafelverkoop, de carwash... Bij deze, dankjewel!

– Het skiteam
Sofie, Loes, Tess, Flup, Pieterjan, Renaud, Tom, Hans, Phil, Rudi en Erwin

SKIREIS – EEN DAGBOEK

3 april

Na een ongemakkelijk nachtje slapen in de bus, kwamen we aan bij de lift die ons naar het hotel bracht. tijdens het ontbijt gaf Erwin een korte uitleg en werd er gezongen voor de jarigen. Dan moesten we skigerief gaan halen en werden de groepjes ingedeeld. In de bus werd een spel uitgelegd dat over de hele vakantie zal duren, namelijk "Gotcha". Hierbij moet je iemand een

bepaald woord laten zeggen. Dan is die vermoord. De skidag was al super leuk en het weer is goed. Hopelijk wordt het morgen even leuk.

Ik geef vandaag 5 sterren aan de pistes , omdat zij er goed bij lagen.

– Thomas B , Simon R en Jules Ceulemans

4 april

Gisterenavond moesten we posters maken om op onze kamerdeur te hangen. De winnaars werden koning en de verliezers werden slaven voor 1 dag. Vandaag werden we gewekt door luide muziek. Iedereen was direct wakker, daarna schoven we aan aan het ontbijt. Na het ontbijt sprongen we op de skilatten. Eerst was het een uurtje met onze eigen begeleider. Om 10u kregen we les van de Zwitserse Skimonitoren. Om 12u schoven we aan aan tafel en aten we spaghetti. Na de middag hebben we nog een paar uurtjes geskied met onze eigen

begeleider. We mochten allerlei pistes uittesten, iedereen had super veel plezier. Iedereen heeft al heel veel bijgeleerd van de Zwitserse skimonitoren en onze begeleiders.

Wij geven vandaag 4 sterren aan de skimonitoren van de Zwitserse Skischool. Omdat ze ons veel hebben bijgeleerd en ons een leuke voormiddag hebben bezorgd.

– Lena Van Ham, Kato Van Bael, Nel Vandevin, Ariana Smeijers en Roos Paeps

5 april

De dag begon met een boterham met choco. Daarna hebben we een nieuwe piste gedaan en een ander skigebied ontdekt. Het was zo mooi weer dat we de Toblerone berg konden zien. We kwamen moe en volaan terug in het hotel.

Sterre geeft 5 sterren aan Tine omdat ze super goed geskied heeft en de laatste afdaling niet is gevallen.

– Sterre, Charlotte, Tine en Colette.

6 april

Gisterenavond konden we kiezen tussen 5 avondactiviteiten, buitenspelen, Stratego, chillen, yoga en Makramee. Wijzelf hebben gekozen voor buitenspelen, chillen en yoga. Vandaag hebben we zoals gewoonlijk in de voormiddag met Zwitserse skileraren geskied. In de namiddag was er een monitor switch. Het was heel warm waardoor de sneeuw papperig werd, maar nu is het al

terug aan het sneeuwen. Na deze post gaan we heerlijke frietjes eten.

Wij geven 5 sterren aan Erwin om mensen op de gang te zetten om de nacht rustig te houden!

– Nelson, Sami, Florian,
Ilya, Evander en Max

7 april

Vandaag werden we weer wakker met muziek en het “zangtalent” van Pieterjan. We ontbeten weer lekker en kregen een lunchpakket mee want normaal gezien gingen we picknicken. We deden onze skikleren en latten aan en we vertrokken met de skilift. In het begin van de dag (9:15u) was er gewoon een beetje mist, we konden rustig verder skiën.

Om 10u gingen we naar de Zwitserse skischool en vertrokken we met onze leraar: Stefan. Om 10:45u was de pret echter wel gedaan want het begon opeens superhard

te waaien en te sneeuwen, soms deed de sneeuw zelfs pijn. Door het weer gingen we niet picknicken. We konden soms schuilen in de skilift met een dak (Tallegha), maar het weer en de dag gingen zo verder. We mochten iets vroeger stoppen en straks gaan we eten. De avondactiviteit is nog een verrassing.

Ik geef vandaag 5 sterren aan Pieterjan omdat hij ons elke dag wakker maakt en omdat hij zingt op de piste.

– Mats Verhoelst

8 april

Gisterenavond hadden wij de film “Eddie The Eagle” gekeken. De film gaat over de opkomst van de skispringer Eddie Edwards.

’s Ochtends hebben we een lekker ontbijt gegeten. Direct daarna zijn wij gaan skiën met elk van onze aparte groepjes. Dan hebben we 2 uur les gekregen van de skischool, zoals elke dag. Mijn skibegeleider heet Marcel, hij is altijd heel geduldig en vriendelijk tegen ons.

Het was zeer slecht weer, de liften moesten zelfs sluiten wegens te veel sneeuw, wind en lawinegevaar. Hierdoor hebben wij in de namiddag maar 1 uur kunnen skiën.

De leerkrachten hebben op het laatste moment het spel aangepast zodat wij niet meer hoefden te skiën om te participeren.

Ik wil nog een moment stilstaan om te appreciëren hoe de leerkrachten bij tijd van nood ons nog altijd plezier hebben kunnen geven.

Ik geef vandaag 5 sterren aan Dauwe. Omdat hij zelfs na een stevige val sterk bleef skiën.

– Jaco, Kamil, Mats Holsbeek, Sami

ROMEREIS

En daar was dan die fameuze Romereis, waarmee SPC-leerlingen zes lange studie jaren mogen bekronen. Hopelijk was iedereen goed uitgeslapen want het beloofden zes drukke dagen te worden. Na onze aankomst picknickten we al meteen in het Circus Maximus en maakten daarna een wandeling op de Aventijn. Daar gluurden we onder andere door een sleutelgat waar we 'drie landen' voor ons zagen liggen: Malta, Italië en het Vaticaan. Vervolgens bezochten we de Thermen van Caracalla die vooral indruk maakten door hun geweldige afmetingen. Voor we met de hele groep op restaurant gingen verdeelden we nog snel de kamers. Na het avondeten waren we vrij, zoals de daaropvolgende dagen. De tweede dag bezochten we heel wat kerken. Het Pantheon werd niet overgeslagen. Het was interessant om de kerken met elkaar te vergelijken. Ook was het er rustig en vonden we er een beetje verkoeling. We wandelden via het Quirinaal naar de Trevifontein. Op dag drie bezochten we het Vaticaanse museum met als climax de Sixtijnse kapel en haar luisterrijke plafonds. Na de middag wachtte ons een volgende attractie: de Sint-Pietersbasiliek. Opmerkelijke leerlingen ontdekten tussen de vele bezoekers niemand minder dan Angela Merkel. Na dit hoogtepunt gingen we naar een ander hoog punt, het uitkijkpunt op de Janiculum. 's Avonds nuttigden we in de gezellige wijk Trastevere een verrukkelijk Italiaans diner. De vierde dag begon met een bezoek aan de schitterende Galleria Borghese. 's Middags kregen we vrij. Voor sommigen een gelegenheid om een terrasje te doen en wat te kletsen, voor anderen om al wandelend nog wat pittoreske hoekjes te ontdekken. 's Avonds was het verzamelen geblazen bij de Spaanse trappen, de ideale maar even voorspelbare plek voor de traditionele groepsfoto. Een reis naar Rome is natuurlijk niet volledig zonder een bezoek aan het Colosseum en het Forum Romanum. En dat had men bewaard tot de voorlaatste, vijfde dag. Het was één van die vele ogenblikken tijdens de reis dat de vakken geschiedenis, esthetica of Latijn echt tot leven kwamen. Die avond eindigden we in een karaokebar waar we uit volle borst "September" van Earth, Wind en Fire zongen. Maar aan alle mooie liedjes komt een einde. Dag zes brak aan, de laatste dag van de reis, met als hoofdactiviteit het Capitolijnse museum. Volgens een leerkracht wiens naam er hier niet toe doet, bezit één van de beelden in het museum de allermooiste billen die hij ooit zag. Onderweg hielden we nog even halt bij de befaamde zuil van Trajanus. Tijdens de laatste vrije uren namen de leerkrachten de leerlingen die nog niet uitgekeken waren op Rome mee op een verrassingsuitstapje. Wij vergaapten ons aan het gezichtsbedrog van de Galleria Spada, de zuilengang van Borromini. Maar dan was het echt afgelopen en moesten we in zeven haasten vertrekken naar het vliegveld.

- Mette Adriaensens (6E)

MEET-AND-GREET JUNIOR

We hadden de laatste jaren onze oud-leerlingen niet meer kunnen ontvangen. Maar op 22 april konden we weer een Meet-and-Greet organiseren met studerende oud-leerlingen en onze zesdes. De studenten hadden zich massaal voor deze namiddag ingeschreven. Ze vonden zoals in hun tijd vanzelf de weg naar de refters en studio. Velen hadden kilo's boeken en cursussen bij, tastbaar materiaal voor de leerlingen. De zesdes bleven luisteren naar boeiende verhalen en vroegen naar ervaringen uit de leslokalen en aula's van hogescholen

en universiteiten. We hopen dat ook dit evenement meer duidelijkheid bracht en de zesdes kon helpen bij de laatste stappen naar hun keuze voor volgend jaar.

Voor ons deed het heel veel deugd te zien dat de oud-leerlingen zo vanzelfsprekend graag terugkomen. Hartelijk dank daarvoor. We sturen hen en de zesdes van nu, volgend jaar graag een nieuwe uitnodiging.

– *Nathalie Lufin & Annelies Maes*

EXCURSIE NAAR LOUVAIN-LA-NEUVE

Het zal wellicht niet het enige artikel zijn in dit jaarboek dat start met de woorden: 'Nu Covid (bijna) vergeten is....'. Niet zo verwonderlijk, want dat heeft uiteindelijk veel roet in het eten gegooid.

Voor de 3de jaars betekende deze 'terugkeer naar het gewone leven' dat we opnieuw naar Louvain la Neuve reisden om voor één

dagje ondergedompeld te worden in het Frans: een museumbezoek om Tintin wat beter leren kennen, een stadspel, mensen aanspreken, in het Frans uiteraard, en ook genieten van de zon, die gelukkig ook van de partij was. Een fijne, gezellige, leerrijke en ontspannende dag! We kijken alvast uit naar volgend jaar!

– *Krista Philippaerts*

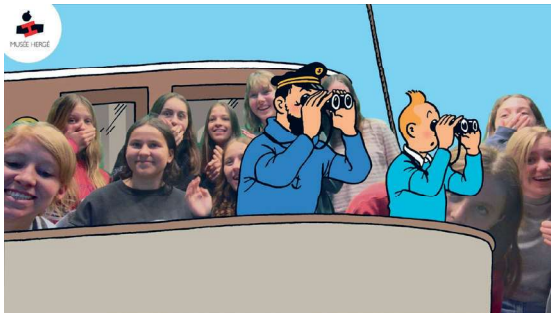
Onze leerlingen
maakten de
volgende gedichten:

Je suis allé me voir
Que puis-je faire peut-être
Lentement j'ai commencé à construire
J'ai commencé à me faire confiance
Profiter de l'amour autour de moi
Je crois en mon rêve qui est apparu.

- Sena, Paolo en Corneel (3A)

Louvain-la-Neuve, c'est comme un oeuf,
c'est ovale et très spécial.
Mais ce n'est pas une ville normale.
Cette ville est pas mal.
Le musée de Tintin est très intéressant
et le tour est très transparent.
Le jeu est long et chouette
et il y a autant de pigeons que moi j'ai des chaussettes.
Voici la fin de notre poème, j'espère que c'était bon
Merci pour votre attention

- Nyah, Mathis en Woody (3E)

— — — — — BREENDONK — — — — —

Elk jaar brengen de leerlingen een bezoek aan het Fort van Breendonk en nemen ze aansluitend een kijkje in Mechelen. In Mechelen gaan ze de sfeer opsnuiven in de moskee en de kathedraal. Breendonk vertelt de horror die de gevangenen daar tijdens de Tweede Wereldoorlog hebben moeten ondergaan. Lili De Keermaecker uit 3C schreef een kortverhaal over Breendonk.

– Saar Cornelis

Liggend in mijn bed, vermoed van de arbeid en het voedselgebrek, duw ik de foto van mijn familie harder tegen mijn borst.

Het geluid van gesnik en gewoel en de echo van het gekrijs uit de folterkamer vult de hele kamer. Koud zweet sijpelt weg langs mijn rug. Er rollen tranen over mijn wangen. Met elke minuut die wegtikt, voel ik mijn leven verder en verder wegglijden.

Waar ben ik beland? Ik mis de ik die ik ooit was. Nu word ik door angst gestuurd en doe ik de meest onmenselijke dingen om te overleven. Was ik maar nooit in het verzet gegaan. Een echo onderbreekt mijn gedachten. Luide voetstappen weergalmen in de gang. De deur slaat open. Mijn hele lichaam verkrampst. Angst raast door mijn hoofd.

Een man wordt door de deuropening gegooid en zonder een woord sluit de deur weer. Hij ligt helemaal in elkaar geslagen op de grond, zijn gezicht zo hard verminkt dat hij niet langer herkenbaar is.

De capo klimt met een zucht uit zijn bed en sleurt de toegetakelde man de kamer verder in. Het duurt niet lang voor we alweer herinnerd worden aan het bestaan van de folterkamer en de wrede nacht zich weer hervat. De uren hier in Breendonk zijn een ononderbroken hel zonder rust. Ze tikken eindeloos traag voorbij en slaap ontbreekt.

De deur slaat opnieuw open en een oorverdovende stilte vult de kamer. “Nu naar buiten,” snauwt een stem emotieloos. Pas nadat de SS'er weg is, begint het gejammer in de kamer en klimt iedereen uit bed. Alleen de verminkte man blijft liggen.

“Wilchar, help mij hem naar buiten dragen”, riep de capo door het gejammer heen. Mijn lichaam verkrampst bij het horen van mijn naam, maar al snel neemt de aangeleerde, blinde gehoorzaamheid het over. We ondersteunen hem langs beide kanten en dragen zijn lichaam naar buiten. Ik sla mijn verzwakte enkel om en val met de verminkte man op de grond.

Zo snel als ik kan, sta ik op en de capo trekt de man recht. We dragen hem naar buiten en stellen ons in een lange rij in een kaarsrechte positie op. “Jullie daar!” De vinger van de kampcommandant wijst recht naar ons. “Laat hem los!” Zonder ook maar een seconde na te denken, laten de capo en ik de man gelijktijdig los. De man stort in elkaar.

De kampcommandant loopt naar voor en slaat zijn vuist met volle kracht in mijn gezicht. Ik schreeuw het uit. Ik duizel. Een nieuw klap. Iemand lacht. Mijn lichaam valt tegen de koude, stenen grond aan. Verschillende trappen in mijn buik volgen en zwarte vlekken vullen mijn zicht.

Ik tel de uren af.

Na een stevige brok leerstof en literatuur rond WOII brachten wij met de leerlingen van het derde jaar een geleid bezoek aan het fort van Breendonk, een kille massa 'opstekend' beton, waar wij ook in 2022 moeilijk omheen kunnen....

Na deze ingrijpende excursie penden leerlingen neer wat hen het meest had geraakt bij dit bezoek.

- *Katlijn Van Parijs*

Toen ik het fort van Breendonk binnenging, voelde ik meteen een bedroevende sfeer. Het was er koud, donker en afgesloten. Het enige waaraan ik kon denken, was het gevoel dat je kreeg, als je er echt zou moeten verblijven. Je wist helemaal niet wat je te wachten stond.

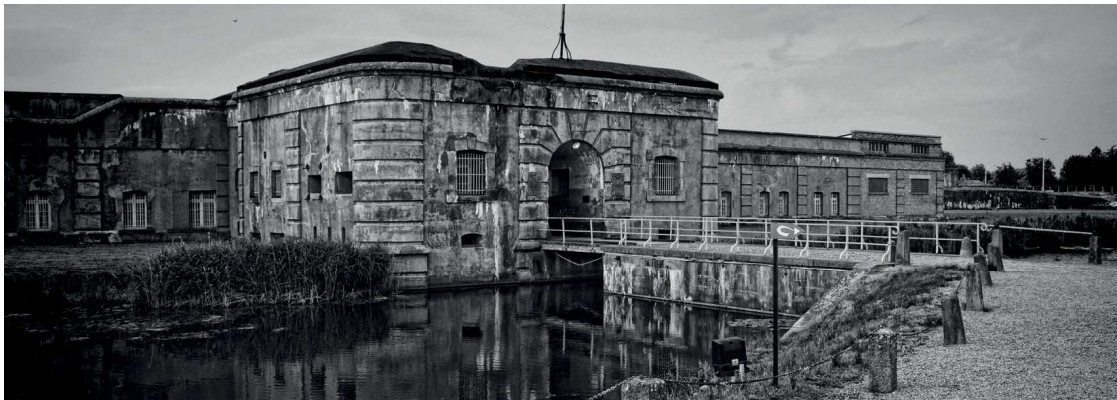
In het begin had je misschien nog de hoop dat je dit kamp snel kon verlaten. Daarom vond ik het ook heel moeilijk om naar de foto's van de mensen die hier gevangen zaten te kijken.

Toen we in de registratiekamer binnengingen en de foto's zagen van de mensen die al deze gruwelijkheden uitvoerden, voelde ik mij echt ziek. Hoe kon je andere mensen zoiets gruwelijks aandoen? Hoe kon je het leuk vinden mensen zo te mishandelen? Als ik naar de foto van Philip Schmitt keek, zag ik een gewone, normale man. Ik kon mij echt niet inbeelden waarom hij deed wat hij heeft gedaan. Het is echt misselijkmakend wat onschuldige mensen werd aangedaan.

Het verhaal dat bij mij de grootste indruk naliet, was het verhaal van de 12 jonge mannen die op de foto's staan in de ontspanningsruimte van de SS'ers. Deze mannen werden opgepakt zonder dat men zeker was van hun schuld. Toen ze in Breendonk aankwamen, werden ze meteen veroordeeld tot de doodstraf. Ze werden naar de executieplaats gebracht. Het probleem was dat je er maar per 3 kon worden geëxecuteerd. Beeld je je in dat je niet bij de eersten werd geëxecuteerd. Je stond daar en je wist dat jij de volgende ging zijn. Je wist dat je ging sterven.

In Breendonk werd je niet gezien als een mens, je hele identiteit werd afgenomen. Ik kan echt niet geloven dat dit waargebeurd is en toch is het zo. Ik vind het heel moeilijk om dit te beseffen...

- *Eliza Callens (3H)*

SPEELPLAATSROCK

“Overtuig de jeugd maar om Speelplaatsrock mee te begeleiden,” dixit Filip Vanachter met Simon en mezelf in kopie. En zo word je plots begeleidende leerkracht voor de volgende editie van Speelplaatsrock. Wisten wij veel wat er op ons afkwam. Wat we wél onmiddellijk wisten, was dat we deel uitmaakten van iets dat de leerlingen echt graag wilden waarmaken. Wat volgde, waren veel vergaderingen, zoektochten door documenten van de vorige editie, nieuwsgierige vragen van collega’s waar we zelf geen antwoord op wisten, de naarstige zoektocht naar voldoende sponsors, ... Een erg intens trimester zonder nog maar iets concreet te mogen maken, maar de leerlingen waren vastberaden en trokken ons mee op hun golf van enthousiasme en hoop op groen licht.

In de maanden daarop eindelijk het verlossende nieuws dat Speelplaatsrock mocht doorgaan, het concreet maken van al onze ideeën, en dromen van een mooie opener van het festivalseizoen op onze eigen speelplaats. Tegelijkertijd alweer die vele vragen die we zelf nog moesten uitdokteren, een zolder die blijkbaar veel schatten bevatte en honderd en een stresskes dat we er niet zouden geraken.

En dan hét weekend. Al een hele week praktisch op school geleefd, hier en daar brandjes moeten blussen, onze gedachten niet meer bij het lesgeven. Laat die Speelplaatsrock gewoon maar komen. En toen was het daar en stond de speelplaats vol en mocht de tapkraan open en lieten we de bassen knallen en was het een overweldigend succes. Wow! De dag zelf bewust af en toe de tijd nemen om even halt te houden op de speelplaats en een mopje te maken in de walkie talkie. Achteraf bijslapen en vooral laten doordringen wat we net gerealiseerd hadden. Wow!

De grootste shoutout is voor ons team. Simon was de beste, leukste, betrouwbaarste partner in crime. Ik had dit met niemand anders zo goed kunnen doen. Lili, Febe, Jasper, Rieke, Mirte, Anaïs en Iebe zien groeien doorheen het jaar en hen zien genieten op de dag zelf was het mooiste cadeau dat ik mezelf dit schooljaar gegeven heb. Het is zó fijn om leerlingen op een andere manier bezig te mogen zien en hun zin voor initiatief te mogen ontdekken, en het geeft zó veel voldoening om samen met hen onze schouders onder een project te zetten. En dat voor een goed doel. Ik heb een schoon beroep en die zeven kanjers die ik hierboven vermeldde... houd die maar goed in de gaten, die gaan het stuk voor stuk nog ver schoppen.

– Hannah Brusten

Het avontuur begon met een introductie van Simon en Hannah, die de optie openhielden voor een nieuwe editie van Speelplaatsrock. Maar door corona was het moeilijk om alles al vast te leggen en zekerheden hadden we nooit. Toch hebben we doorgezet met alle hoop op een editie zonder al te veel beperkingen. En dan, een half jaar later, waar we zo hard voor gewerkt hadden en zo lang naar hadden uitgekeken, was het zover. Speelplaatsrock 2022 stond klaar.

Het was fantastisch om te zien hoeveel zin iedereen had om er een spetterende editie van te maken, al die vrolijke en enthousiaste gezichten maakten mij instant gelukkig!! Samen met de kern en alle werkgroepen ben ik ongelooflijk trots wat we hebben kunnen realiseren: een festival voor meer dan 1.500 mensen op poten zetten... Woorden schieten tekort om te beschrijven wat een eer en geweldige ervaring het was om Speelplaatsrock mee te mogen organiseren!!

- Febe (6F)

Speelplaatsrock was voor mij een super leerrijke en vooral leuke ervaring! Het is iets wat je maar één keer in je leven meemaakt en het is echt wel de moeite waard! Je moet er veel van je tijd en energie aan besteden, maar als je uiteindelijk het eindresultaat ziet, ben je echt zo voldaan en trots! Ik raad iedereen aan om ervoor te gaan, want het is een avontuur om nooit te vergeten!

- Anaïs (5D)

Het mee organiseren van Speelplaatsrock was een fantastische ervaring die ik niet snel zal vergeten. Ik heb zoveel geleerd daardoor dit jaar en heb zo genoten de dag zelf. Het is mega tof zo lang naar iets toe te werken om dan de dag zelf te zien wat je samen hebt gerealiseerd!

- Mirte (6D)

In mijn laatste jaar op deze school wilde ik genieten van alle dingen die nog op mijn pad zouden komen. Daarom gaf ik me zonder twijfel op om lid te worden van de cateringwerkgroep. De tweede reden is dat ik, als veganist zijnde en ecologisch opgevoede leerling, iets te zeggen wilde hebben over het voedingsaanbod op Speelplaatsrock.

Na de kerstvakantie werd ik gevraagd om lid te worden van de kern. Na toch enige twijfel heb ik Hannah Brusten en Simon Pardon blij gemaakt met mijn positieve antwoord, waar ik geen seconde spijt van heb gehad. Integendeel, ik zou iedereen aanraden achter de schermen mee te helpen.

Het was een zalige, leerrijke ervaring waar ik nog jarenlang met een fiere glimlach op zal terugblikken. Ik leerde contracten opstellen, samenwerkingen aangaan, mails opstellen, heel vriendelijke mensen kennen en nog het meest van al leerde ik mezelf kennen.

Het was zoveel meer dan de beslissing over drank en eten. Sponzenverkoop, sponsorzoektocht, contracten opstellen, contact houden met de sponsors, materiaal- en prijzenlijsten maken, vergaderingen (zelfs tijdens de vakantie, wat het extra professioneel maakte 😊), teamwerk, winkelen, bestellingen ophalen, samen broodjes eten, pizza bestellen tijdens de opbouw en lachen... veel lachen.

Het was dag- en nachtwerk, maar enkel omdat ik er niet genoeg van kreeg.

30 april, de dag van Speelplaatsrock, is reeds gepasseerd, maar wat ervan is overgebleven is minstens evenveel waard als de dag zelf, namelijk trotse vrienden en familie, dankbare Speelplaatsrocktoeschouwers en een verdubbelde hersencapaciteit.

- Iebe Van Os (6E)

Trots kernlid van Speelplaatsrock 2022 💜